

Česká reprezentace na čínském mistrovství světa v tradičním wushu

Šest Čechů odletělo v říjnu na nejvyšší světovou soutěž přirovnávanou k olympiádě v tradičních čínských bojových uměních, která byla tentokrát usazena pod jednu ze čtyř posvátných buddhistických hor Číny, Jiuhuashan. Tady se během týdne utkávali v disciplíně taolu, tedy formy, se světovou špičkou. Výsledkem byly čtyři bronzy a jedno stříbro.

Jak jsme již vysvětlovali v některých minulých článcích, wushu (někdy známé jako kung fu) se dělí na dva typy: moderní (gymnasticky přesné, obtížné skoky, esteticky kvalitní) a tradiční (historicky dané nebo i rodinné, aplikovatelné, ne tolik pohledné). Protože wushu není názvem stylu, ale souhrnem všech stylů čínských, je děleno dále podle oblasti, kde vzniklo a své charakteristiky. Právě ve všech tradičních stylech čínského wushu je jednou za dva roky pořádáno mistrovství světa, které se střídá s MS v mo-

derním wushu. Dostat se na tuto soutěž je snem závodníka a to nejen kvůli obrovské konkurenci a možnosti vidět světovou špičku, ale také kvůli samotné návštěvě Číny a kulturního programu soutěže.

Českými reprezentanty byli: teamleader Martina Slabá (kategorie tai ji a tai ji meč), Martin Lachman (šao-linský styl a halapartna) podporován firmou Autocont, a. s., Jiří Hauska (styl hung kuen a dvojité šavle), Tereza Urbánková (hung kuen a hůl), Jana Neřádová (styl kudlanky a dlouhé zbraně)

a Veronika Partiková (hung kuen a dvojité tygří háky) podporovaná Nadací Karla Janečka.

Cesta byla dlouhá a složitá. Protože se vždy dva ročníky MS konají ve stejné provincii a ta se tradičně snaží nabídnout efektivní umístění, šlo tentokrát o město Chizhou, respektive posvátnou horu Jiuhuashan. Aby se tam Češi dostali, letěli nejdříve do Dubaje, poté do Šanghaje a druhý den konečně do Chizhou. Naštěstí program soutěže počítá s dny pro aklimatizaci, zvykání si na časový posun, jinou teplotu vzduchu

i nadmořskou výšku. Vždyť všichni vezli v batohách čepice a šály, avšak připraven na 30 °C nebyl nikdo. Martina dokonce méně než ostatní, protože několik dní musela řešit ztracené zavazadlo.

Program MS zahrnuje nejdříve zmíněné regenerační dny, následně trénink na oficiálním koberci. Jde o schválenou plochu, která je měkká a pevná, ale státy, které jej nevlastní, mají jistě v tomto ohledu velký hendikep (včetně ČR). Bohužel toho času není mnoho, pouze půl hodiny pro každý tým, vždy několik

zemí dohromady. V této chvíli nadšení těch, kteří jsou poprvé v Číně, začíná upadat, protože přichází na řadu stres a nervy; druhý den následuje zahájení a první den soutěže. Samotný trénink samozřejmě ale pokračoval i mimo koberec, nejčastěji v areálu hotelu. Tentokrát totiž byli soutěžící ubytováni v jakési olympijské vesničce (možná postavené právě pro tuto soutěž), takže bydleli všichni dohromady, avšak izolováni od ruchu města. Právě kolem hotelu vznikly samozvané tréninkové plochy, kde se opět potkávaly různé týmy a nezdálo se, že se při tréninku i hlasitě podporovaly napříč národy. Atmosféra na tomto obyčejném kousku betonu byla úžasná a přátelská.

Samotná soutěž trvala pět dní, s účastí 2000 závodníků ze 45 států na celkem 6 kobercích najednou. Zde je třeba znovu se vrátit k onomu horku, protože tentokrát poprvé byla soutěž konaná pod širým nebem, v buddhistickém parku pod vrcholky hor. Soutěžící byli rozhodně překvapeni, protože všichni vyhlíželi halu a ona nikde. Nikdo si sice nemohl stěžovat na nedostatek místa pro rozvíčování, ani na úžasnou scenerie a pozadí pro videa a fotky. Ale absence stínu byla v horkých dnech dost obtížná. To si připočteme k celkovému stresu a čekání na svoji kategorii vždy celý půlden a máme výsledný koktejl nervů korunovaný snahou vytvořit si z trička alespoň nějakou pokrývku hlavy.

Každý koberec měl vlastní call, tedy volání soutěžících dané kategorie alespoň 30 minut předem. Ti poté byli v řadě odvedeni před porotu a následně postupně pouštěni na koberec. Po docvičení následovalo čekání na body, avšak výsledné pořadí mohl soutěžící zjistit buď zhruba za hodinu na tištěném poradníku, nebo pokud zůstal u koberce a mezi nervózními soutěžícími, kteří teprve šli na řadu, v usy-

chajícím potu a se skandováním za zády počítal skóre dalších 20 závodníků své kategorie. Bohužel se stává, že moderní wushu prosakuje značně i do soutěží tradičního wushu, a proto bylo často k nalezení i v každé kategorii a to téměř vždy ve vedení. Salto vzad a některé další skoky prostě do tradičních stylů nepatří, ovšem hodnocení to paradoxně zvedalo. Ještě hůře na tom byly kategorie zbraní, kdy pevné čepele neměly proti rychlosti a efektnosti měkkých „papíráků“ šanci. Je to bohužel smutné a nepříjemné, ovšem nemůžeme s tím dělat nic víc než cvičit lépe a více.

Ještě krátce k hodnocení soutěže, které není klasické. Vzhledem k množství odlišných stylů, které se musí vejít pod uměle vytvořené kategorie (například „jižní styly“) se v Číně zavedlo tzv. festivalové hodnocení, kdy není dáno od každého kovu pouze jeden, ale například 10% zlata, 20% stříbra a 30% bronzu v dané kategorii. Proto je významnější samotná příčka umístění a kov spíše jen udává, v jaké části žebříčku se závodník pohybuje vzhledem k velikosti kategorie. Sice se tento typ hodnocení ne každému líbí, někteří ho však pokládají za alespoň částečnou kompenzaci výše zmíněných problémů. My však budeme dále uvádět samozřej-

mě i získané příčky. Jak si vedli Češi, můžete vidět ve stručné tabulce. Poslední den byl vyhrazen kulturnímu

vydřeně kov, ale i naplněné facebook friendlisty a fotky kolující po kontinentech tam a zase zpět. To je ostatně často důležitější. Přece jen kov za předvedenou formu je skutečně úžasným oceněním a schovává za sebou tisíce hodin dřiny, ale i tak poněkud vybledne v porovnání s nejen čínskými soutěžícími, kteří oslavili jistě už alespoň 60., 70. narozeniny a jejich technika je někde úplně jinde. Mají skutečné kung fu – mistrovství. Pak seznámení se s takovými lidmi člověka dokáže motivovat, když ne na celý život, tak aspoň do dalšího ročníku. Kdo by to nemohl vydržet, už v květnu se koná mistrovství Evropy v tradičním wushu, tentokrát v Bulharsku. Obrázek o českém wushu si ale můžete udělat i z pohodlí domova, stačí nalistovat na článek o mistrovství České republiky nebo na youtube kanále České federace wushu zhlédnout video sestřih z tohoto mistrovství světa pod horami.

Veronika Partiková

Foto: Veronika Partiková
a Tereza Urbánková

INZERCE

TRÉNUJTE POD VEDENÍM MISTRŮ SVĚTA

BOJOVÉ SPORTY KICKBOX

KONDICE · SEBOBRANA · SÍLA · OBRATNOST

TRÉNINKY PRO ZAČÁTEČNÍKY I POKROČILÉ

2X TĚLOCVIČNA V PRAZE:
VINOHRADY / HORNÍ POČERNICE

WWW.KOSAGYM.CZ

	PŘÍČKA	KATEGORIE	BODY	KOV
Jiří Hauska	23.	Jižní styly	8.72	0
	6.	Dvojitě zbraně	8.85	Bronz
Martin Lachman	12.	Šaolinský styl	8.75	Bronz
	16.	Halapartna	8.71	0
Jana Neřádková	12.	Imitační styly	8.72	0
	9.	Dlouhé zbraně	8.47	0
Veronika Partiková	6.	Jižní styly	8.85	Bronz
	16.	Dvojitě zbraně	8.81	0
Martina Slabá	6.	Tai ji	8.91	Bronz
	2.	Tai ji meč	8.76	Stříbro
Tereza Urbánková	10.	Jižní styly	8.59	0
	5.	Hůl	8.58	0